

Acțiune introdusă la 16 martie 2018 – Chrysses Demetriades & Co. și Provident Fund of the Employees of Chrysses Demetriades & Co/Consiliul și alții

(Cauza T-198/18)

(2018/C 182/30)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamante: Chrysses Demetriades & Co. LLC (Limassol, Cipru), Provident Fund of the Employees of Chrysses Demetriades & Co LLC (Limassol) (reprezentant: P. Tridimas, Barrister)

Pârâte: Consiliul Uniunii Europene, Comisia Europeană, Banca Centrală Europeană, Eurogrup și Uniunea Europeană

Concluziile

Reclamantele solicită Tribunalului:

- obligarea pârâtelor să plătească reclamanțelor cuantumurile indicate în tabelul anexat la prezenta cerere plus dobânzile aferente perioadei cuprinse între 26 martie 2013 și data pronunțării hotărârii Tribunalului;
- obligarea pârâtelor la plata cheltuielilor de judecată.

Cu titlu subsidiar, reclamantele solicită Tribunalului:

- constatarea răspunderii extracontractuale a Uniunii Europene și/sau a instituțiilor pârâte;
- stabilirea procedurii care trebuie urmată pentru a determina prejudiciul recuperabil care a fost efectiv suferit de reclamante; și
- obligarea pârâtelor la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantele invocă patru motive care sunt în esență identice sau similare cu cele invocate în cauza T-197/18, *JV Voscf și alții/Consiliul și alții*.

Acțiune introdusă la 23 martie 2018 – VQ/BCE

(Cauza T-203/18)

(2018/C 182/31)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: VQ (reprezentant: G. Cahill, Barrister)

Pârâtă: Banca Centrală Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea, în temeiul articolului 263 TFUE, a Deciziei SNC-2016-0026 a Băncii Centrale Europene din 14 martie 2018;

- declararea, în temeiul articolului 277 TFUE, ca nelegal a articolului 18 alineatul (6) din Regulamentul MUS ⁽¹⁾ și, prin urmare, anularea deciziei menționate și
- obligarea BCE la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă trei motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe faptul că BCE a încălcat articolul 18 alineatul (1) din Regulamentul MUS și articolul 49 alineatul (1) din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, întrucât a impus o sancțiune administrativă pecuniară pe baza unui cadru juridic întemeiat pe dispoziții de drept al Uniunii și de drept național lipsite de efect direct
 - Reclamanta susține că răscumpărările propriilor acțiuni de trezorerie între 1 ianuarie 2014 și 31 decembrie 2015 nu ar trebui considerate încălcări ale articolului 77 litera (a) și ale articolului 78 din Regulamentul nr. 575/2013 ⁽²⁾, întrucât amortizorul de conservare a capitalului nu era în vigoare și nici stabilit înainte de 1 ianuarie 2016.
 - În măsura în care Decizia BCE se întemeiază pe norme care reglementează amortizorul de conservare a capitalului din Directiva 2013/36 ⁽³⁾ care nu erau obligatorii, nici în vigoare și nici stabilite înainte de 1 ianuarie 2016, reclamanta susține că BCE a impus o sancțiune administrativă pecuniară în lipsa unei norme de drept al Uniunii sau de drept național direct aplicabile.
 - Decizia atacată încalcă, așadar, articolul 18 alineatul (1) din Regulamentul MUS și, în special, principiul legalității consacrat la articolul 49 alineatul (1) din Carta drepturilor fundamentale.
2. Al doilea motiv, întemeiat pe faptul că BCE a încălcat articolul 132 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 468/2014 ⁽⁴⁾, întrucât a dispus publicarea unei sancțiuni administrative pecuniare sub formă neanonimizată
3. Al treilea motiv, întemeiat pe faptul că articolul 18 alineatul (6) din Regulamentul MUS este nelegal și încalcă articolul 263 al șaselea paragraf TFUE și articolul 47 din Carta drepturilor fundamentale, întrucât impune o obligație de a publica o sancțiune administrativă pecuniară indiferent dacă reclamanta intenționează să introducă o acțiune în fața Tribunalului în termenul prevăzut la articolul 263 al șaselea paragraf TFUE
 - Prin introducerea unei norme precum articolul 18 alineatul (6) din Regulamentul MUS, Consiliul a privat un reclamant interesat să formuleze o acțiune împotriva deciziei de a nu anonimiza o sancțiune administrativă pecuniară de termenul de două luni prevăzut la articolul 263 al șaselea paragraf TFUE.
 - Dispoziția contestată derogă de la termenul de două luni pentru introducerea unei acțiuni în anulare și oferă BCE prerogativa unilaterală de a determina la ce moment o instituție de credit trebuie să introducă o acțiune.
 - Deși BCE are prerogativa de a publica sancțiunea administrativă pecuniară, instituția de credit în cauză trebuie să introducă o acțiune înainte de decizia BCE de a publica sancțiunea. Această situație creează o incertitudine nerezonabilă în ceea ce privește instituția de credit care îi poate eventual limita capacitatea de a introduce o acțiune și, în cele din urmă, încalcă dreptul său fundamental la o cale de atac efectivă.

- În consecință, articolul 18 alineatul (6) din Regulamentul MUS este contrar articolului 263 al șaselea paragraf TFUE și articolului 47 din Carta drepturilor fundamentale.
- În măsura în care BCE a privat-o pe reclamantă de dreptul său la o cale de atac efectivă, decizia atacată ar trebui anulată.

- (¹) Regulamentul (UE) nr. 1024/2013 al Consiliului din 15 octombrie 2013 de conferire a unor atribuții specifice Băncii Centrale Europene în ceea ce privește politicile legate de supravegherea prudențială a instituțiilor de credit (JO 2013, L 287, p. 63).
- (²) Regulamentul (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 iunie 2013 privind cerințele prudențiale pentru instituțiile de credit și societățile de investiții și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 (JO 2013, L 176, p. 1).
- (³) Directiva 2013/36/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 cu privire la accesul la activitatea instituțiilor de credit și supravegherea prudențială a instituțiilor de credit și a firmelor de investiții, de modificare a Directivei 2002/87/CE și de abrogare a Directivelor 2006/48/CE și 2006/49/CE (JO 2013, L 176, p. 338).
- (⁴) Regulamentul (UE) nr. 468/2014 al Băncii Centrale Europene din 16 aprilie 2014 de instituire a cadrului de cooperare la nivelul Mecanismului unic de supraveghere între Banca Centrală Europeană și autoritățile naționale competente și cu autoritățile naționale desemnate (BCE/2014/17) (JO 2014, L 141, p. 1).

**Acțiune introdusă la 30 martie 2018 – Piaggio & C./EUIPO – Zhejiang Zhongneng Industry Group
(Ciclomotori)**

(Cauza T-219/18)

(2018/C 182/32)

Limba în care a fost formulată acțiunea: italiana

Părțile

Reclamantă: Piaggio & C. SpA (Pontedera, Italia) (reprezentant: F. Jacobacci, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Zhejiang Zhongneng Industry Group Co. Ltd (Taizhou City, China)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Titularul desenului sau modelului industrial în litigiu: cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs

Desenul sau modelul industrial în litigiu: desenul sau modelul industrial comunitar nr. 1 783 655-0002

Decizia atacată: Decizia Camerei a treia de recurs a EUIPO din 19 ianuarie 2018 în cauza R 1496/2015-3

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate;
- declararea nulității modelului industrial, proprietatea titularului, înregistrat cu numărul 1 783 655-0002, pentru motivele enumerate în cererea introductivă;
- obligarea celeilalte părți din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs și titulara desenului sau modelului industrial la plata cheltuielilor efectuate în fața camerei de recurs, potrivit articolului 190 din Regulamentul de procedură al Tribunalului;
- obligarea EUIPO și a eventualei interveniente la plata cheltuielilor de judecată efectuate în prezenta procedură.